

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

792

Ódry Sándor
1959

Személy

Helyszám

Kapunyitás

ÓDRY
Színművein

Szerző: (—i.)

Cím:

Forrás:

Film, Színház
László
1959. II. 27.

(al)

Egy nagy reményekkel és szeretettel várt, különleges művészi feladatokra szánt színház nyitotta meg kapuit: a Színház és Film-művészeti Főiskola Ódry Színpada, amelynek valóban minden adottsága megvan ahhoz, hogy otthonává legyen magasrendű és izgalmas művészi kísérleteknek. A kis színháznak máris sajátos légköre van. Artisztikus építkezése, gyönyörű modern berendezése, s az a becses tény, hogy az újítások otthonául szánt színház a mindig újító szándékkal útrainduló fiatal nemzedéké — mindez együtt valóban sajátos ízt ad az egész rokonszenves vállalkozásnak. Hogy azután e felfokozott várakozásunk kielégül-e, azt eldönteni a színháznak is, nekünk is, hosszabb időre van szükségünk.

Nestroy—Heltai „Lumpáciusz Vagabundusz”-át játszották az első estén a Főiskola vizsgázó növendékei. A kedves-szellemes, kávéházi szellemű tündérvilágban pergő játéknak bizonyosan nincsenek bölseleti szándékai. Legalábbis Heltai Jenő aranyos kedélye megóvott bennünket attól, hogy bosszankodjunk Nestroy avitt és igénytelen igényeskedésén, amely a mi mai edzett szellemünknek már minden mulattató szándéka elle-

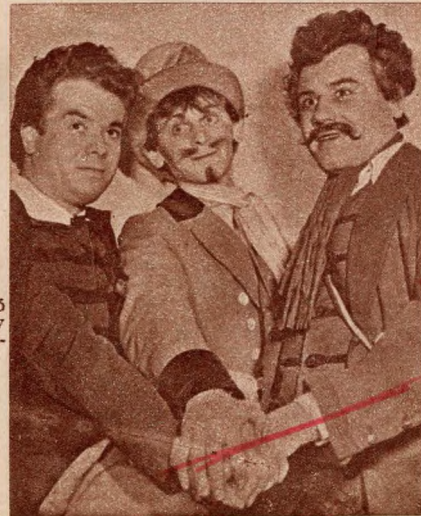
Fortuna és Lumpáciusz Vagabundusz (Pásztor Erzsé and Holl István)

nére inkább unalmas, mint szórakoztató. Ami a játékban megmosolyogtat, az már csak Heltai jókedve. No meg az a játéktípus, amely átvitte a nyílt színpadra a főiskola zenés pamflettjeinek hangulatát.

A főréssz ebben a teljesítményben a vibráló ötletességű rendező-tanáré, Szinetár Miklósa, aki — már számtalanszor meglepve és elragadtatva bennünket — szinte a színpad Karinthyaként szerepel tudatunkban. Ritka eredmény, hogy a néző egy félreismerhetetlen és eredeti rendezői stílus által rokonszenves személyes ismerősnek valljon valakit, akit csak közvetve ismer.

Ennek készséges elismerése mellett is szeretném megjegyezni: az igazán nagy rendező arra is képes, hogy azonosuljon a rendezett művel és a gondolat erejével fogja egybe az előadást. A „Lumpáciusz Vagabundusz”-nál történetesen kevésbé indokolt ez a követelmény, de talán a jövő érdekében nem felesleges ezúttal is szóvátenni. Márcsak azért sem,

mert a különben pompás rendezői ötletek oly mértékben uralkodnak itt is a színpadon, hogy nehezzé teszik a vizsgázó színészek egyéni képességeinek és teljesítményének megítélését. Azt azért megtudtuk állapítani, hogy a lumpok és vagányok ördög-királyát játszó Holl István sokoldalú, a színpadon máris meglepő biztonsággal mozgó színész, a Fortunát meglepetően Pásztor Erzsé e komikus hangvételi szerepben épp oly jó, mint amilyenek nemrég egy súlyosabb drámai figurában láttuk. A három „megjavításra” kiszemelt legény ugyancsak kedves és mulatságos, közülük is kiváltképp a Cérna szabót mozgékonyan, könnyed fölénnyel játszó Dégi István. (—i)

Gyalu, az ács, Cérna, a szabó és Csiriz, a varga — (Király Levente, Dégi István és Polgár Géza)